

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Josefa Straky ve věci

navrhovatele:

J. Š.

bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Černohousem
sídlem Lublaňská 398/18, 120 00 Praha 2

proti

odpůrci:

Město Kolín

sídlem Karlovo náměstí 78, 280 12 Kolín I

zastoupen advokátem JUDr. Jakubem Blažkem
sídlem Na Březince 1232/16 Praha 5

za účasti osob

zúčastněných na řízení:

a) M. H.

bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Bartoňem
sídlem Chodská 1383/22, 120 00 Praha 2

b) J. N.

bytem X

c) Ing. V. B.

bytem X

d) M. K.

bytem L. J.

e) Z. J.

bytem X

f) D. R.

bytem X

všichni zastoupeni advokátkou JUDr. Monikou Čírtkovou
sídlem Politických vězňů 44, 280 02 Kolín II

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy – změny č. 1 územního plánu města Kolín schválené usnesením zastupitelstva odpůrce ze dne 22. 3. 2010, č. j. ORR 13692/2010, sp. zn. ORR 71/10-13692/10-kli,

takto:

- I. Opatření obecné povahy – změna č. 1 územního plánu města Kolín, schválené usnesením Zastupitelstva města Kolín ze dne 22. 3. 2010, č. j. ORR 13692/2010, sp. zn. ORR 71/10-13692/10-kli, se dnem právní moci tohoto rozsudku ruší v textové i grafické části ve vztahu k pozemkům parc. č. st. X a parc. č. X v katastrálním území X, zapsaným na LV X, vedeném Katastrálním úřadem pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště X.
- II. Odpůrce je povinen do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku zaplatit navrhovateli na náhradě nákladů řízení částku 13 228 Kč, a to k rukám jeho zástupce Mgr. Pavla Černoouse, advokáta.
- III. Osoby zúčastněné na řízení a) až f) nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah návrhu

1. Navrhovatel se incidenčním návrhem podle části třetí, hlavy druhé, dílu sedmého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) podaným společně s žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního s. ř. s. proti rozhodnutí Krajského úřadu Středočeského kraje (dále jen „krajský úřad“) ze dne 27. 3. 2019, č. j. 023125/2019/KUSK, sp. zn. SZ 162334/2018/KUSK úSř/Gr (dále jen „napadené rozhodnutí“), domáhá zrušení změny č. 1 Územního plánu města Kolín ze dne 22. 3. 2010, č. j. ORR 13692/2010, sp. zn. ORR 71/10-13692/10-kli (dále jen „napadené OOP“ nebo též „změna č. 1 ÚP Kolín“), vydané zastupitelstvem odpůrce, a to v části týkající se pozemků parc. č. st. X a parc. č. X v katastrálním území X (dále jen „dotčené pozemky“) ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení a) (dále jen „stavebník“).
2. Navrhovatel uvádí, že vydáním napadeného OOP a napadeného rozhodnutí byl zkrácen na svých právech, konkrétně na svém právu vlastnickém. Navrhovatel předesílá, že již v námitkách v průběhu územního řízení opakovaně poukazoval na neplatnost napadeného OOP v části týkající se změny funkční plochy dotčených pozemků. V této souvislosti odkazuje též na rozsudek zdejšího soudu ze dne 11. 5. 2017, č. j. 48 A 42/2015-128, kterým bylo původní územní rozhodnutí zrušeno a konstatováno, že pro další řízení je určující zjištění skutečného obsahu Územního plánu města Kolín (dále jen „ÚP Kolín“). Navrhovatel nesouhlasí s obsahem vyjádření Městského úřadu Kolín, odboru regionálního rozvoje a územního plánování, ze dne 7. 8. 2017 (dále jen „orgán územního plánování“), že změna č. 1 ÚP Kolín byla řádně projednána, je platná a změna funkční plochy B6 (hromadné městské bydlení středněpodlažní) platí i pro dotčené pozemky. Z tohoto závěru vyšel i krajský úřad při vydání napadeného rozhodnutí i přesto, že navrhovatel namítal, že

změna č. 1 ÚP Kolín nebyla řádně projednána a v dokumentaci byl rozpor spočívající v tom, že dotčené pozemky nebyly zahrnuty v grafické části, která byla k dispozici pro veřejné projednání. K tomuto rozporu se orgán územního plánování nevyjádřil.

3. Navrhovatel trvá na tom, že změna č. 1 ÚP Kolín nebyla řádně projednána, neboť dotčené pozemky nebyly obsaženy v dokumentaci změny. Navrhovatel v této souvislosti zdůrazňuje, že při posouzení této otázky je nutné vycházet ze „změny č. 1 územního plánu po úpravě“, v jejímž rámci údajně mělo být funkční využití dotčených pozemků změněno. Tato změna ovšem nebyla zachycena ve výkresu základního členění, a proto vznikl rozpor mezi jednotlivými výkresy grafické části ÚP Kolín a také mezi textovou a grafickou částí tohoto územního plánu. Jednotlivé části návrhu změny územního plánu přitom tvoří celek a musí být ve vzájemném souladu, neboť jinak není zjistitelné, jaká změna skutečně proběhla. Dle navrhovatele nelze ani mít za to, že v jednom výkresu nebyla změna zakreslena nedopatřením, tiskovou chybou nebo dokonce nesprávným výkladem zákona. Zásadní vadou je v tomto případě totiž samotný nesoulad jednotlivých částí návrhu změny č. 1 ÚP Kolín. Z tohoto nesouladu plyne jediný možný důsledek, totiž že změna č. 1 ÚP Kolín nebyla řádně schválena a funkční využití pozemku platí v původní podobě. Jiný výklad není dle navrhovatele možný, neboť dovedeno *ad absurdum* by potom mohly různé části změny územního plánu obsahovat různá řešení a správní orgán by mohl náhodně určovat, které z více se nabízejících řešení bylo zamýšleno a které je pouhým nedopatřením. Navrhovatel v tomto ohledu odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, konkrétně na rozsudky ze dne 30. 10. 2008, č. j. 9 Ao 2/2008-62, a ze dne 9. 4. 2015, č. j. 2 As 175/2014-73. Obdobná situace nastala i v tomto případě, neboť grafická a textová část napadeného OOP nejsou v souladu, neboť textová část neodpovídá výkresu základního členění. Domnělou změnu územního plánu tak nelze, pokud jde o funkční využití dotčených pozemků, pokládat za závazný podklad pro napadené rozhodnutí. Vyjádření orgánu územního plánování ze dne 7. 8. 2017, v němž je uvedeno, že návrat do „bodu nula“ již není možný, je podle názoru navrhovatele nesprávné a rozporné se zákonem. Navrhovatel připomíná, že napadené OOP nezpochybňuje jako celek, nýbrž pouze v části týkající se dotčených pozemků. Dle navrhovatele jde o právní posouzení otázky, zda změna č. 1 ÚP Kolín změnila funkční využití dotčených pozemků či nikoli. Z hlediska zachování lhůty pro podání incidenčního návrhu na přezkum opatření obecné povahy podle § 101a s. ř. s. navrhovatel poukazuje na skutečnost, že správní orgány, které rozhodovaly v územním řízení, měly zjistit obsah a podobu ÚP Kolín pro dotčené pozemky tak, aby o této otázce nebyly důvodné pochybnosti.

Obsah vyjádření odpůrce

4. Odpůrce ve vyjádření předeslal, že správní orgány obou stupňů se v územním řízení s námitkou nesouladu umístění stavby s obsahem ÚP Kolín ve vztahu k dotčeným pozemkům řádně vypořádaly a odkázal na příslušnou pasáž z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Odpůrce dále uvedl, že v letech 2008 a 2009 byla pořizována tzv. úprava ÚP Kolín podle přechodných ustanovení zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2009 (dále jen „stavební zákon“) a dne 23. 11. 2009 vydalo zastupitelstvo odpůrce usnesením č. 369 ÚP Kolín po úpravě, s účinností od 16. 12. 2009. Probíhající změna č. 4 ÚP Kolín se tak přejmenovala na změnu č. 1 ÚP Kolín po úpravě. V rámci této změny bylo změněno využití dotčených pozemků na hromadné městské bydlení středněpodlažní s hlavním využitím pro bydlení v bytových domech. Tato územně plánovací dokumentace byla vydána zastupitelstvem odpůrce usnesením č.

415 dne 22. 3. 2010, s účinností od 14. 4. 2010. Změny u dotčených pozemků byly zařazeny do pořizované změny ÚP Kolín po společném jednání a byly projednány s veřejností při veřejném projednání.

5. Odpůrce má za to, že krajský úřad v napadeném rozhodnutí dospěl ke správnému závěru, když konstatoval, že ke změnám využití dotčených pozemků na plochu pro středněpodlažní bydlení městského typu (B 6) v procesu územního plánování skutečně došlo, a to konkrétně změnou účinnou od 14. 4. 2010. Obsah napadeného OOP je tedy správný. Odpůrce navrhl zamítnutí žaloby proti napadenému rozhodnutí, rozsudečný návrh ve vztahu k napadenému OOP neuvedl a uplatnil nárok na náhradu nákladů řízení.

Obsah vyjádření osob zúčastněných na řízení

6. Stavebník namítá, že návrh je opožděný, neboť nebyl podán v zákonné jednoleté lhůtě stanovené v § 101b s. ř. s. Stavebník má za to, že touto právní úpravou měla být vyloučena možnost incidenčního přezkumu takových opatření obecné povahy, u nichž byl návrh podán po této lhůtě. Pokud návrh na přezkum napadeného OOP nebyl podán ve lhůtě, je toto opatření obecné povahy platné a účinné a správní orgány jsou jím vázány. Stavebník se ztotožňuje s názorem žalovaného krajského úřadu, že bylo třeba pouze zjistit, jestli k takové změně územního plánu došlo a jestli je daný záměr v souladu s takovou změnou. Podle stavebníka nevymezil navrhovatel řádně odpůrce, kterým nemůže být žalobce (patrně míněn v souvislosti s napadeným rozhodnutím žalovaný krajský úřad - pozn. soudu). Navrhovatel tedy měl být přinejmenším vyzván k doplnění a zhojení vad návrhu, přičemž správní soud sám nemůže z moci úřední přibrat do řízení chybně neoznačeného účastníka, neboť je obsahem žalobního návrhu vázán. Stavebník je přesvědčen o tom, že dotčené pozemky jsou v ÚP Kolín po změně provedené napadeným OOP zařazeny do funkční plochy B6 pro středněpodlažní bydlení městského typu a jakýkoli rozpor mezi textovou a grafickou částí napadeného OOP stavebník zcela odmítá. Pokud se snad některý z popisů v grafické části nepromítl do finálního výkresu, neznamená to ještě samo o sobě, že ke změně ÚP Kolín skutečně nedošlo.
7. Osoby zúčastněné na řízení b) až f) (dále jen „OZŘ“) podaly společné vyjádření prostřednictvím své právní zástupkyně. OZŘ se zcela ztotožnily s návrhem navrhovatele na zrušení napadeného OOP, neboť se rovněž dlouhodobě domnívají, že předmětná změna č. 1 ÚP Kolín neproběhla standardně a v souladu se zákonem. V současné situaci, kdy má být napadená změna č. 1 ÚP Kolín podkladem rozhodnutí o umístění stavby, je nutné postavit otázku platnosti, účinnosti a obsahu napadené změny č. 1 ÚP Kolín najisto. Dále se OZŘ domnívají, že v řízení nelze vycházet toliko ze stanoviska odpůrce, jak navrhuje ve svém vyjádření stavebník. Odpůrce vytýkané nedostatky dlouhodobě přehlíží, je však toliko jedním z účastníků řízení a jeho stanovisko může být ovlivněno tím, že případně zjištěné pochybení při vydání opatření obecné povahy je jeho odpovědností. K tvrzenému zmeškání lhůty se OZŘ vyjádřily v tom smyslu, že pokud není obsah změny č. 1 ÚP Kolín z jeho vyhotovení vůbec zjištělný, nelze dovodit účinnost této změny a její dopad na územní plán. OZŘ se plně připojují k návrhu na zrušení napadeného OOP.

Splnění procesních podmínek

8. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou v dané věci splněny podmínky řízení o incidenčním návrhu na zrušení opatření obecné povahy (§ 101a s. ř. s., k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 9 Ao 1/2008-34), kterými jsou existence opatření obecné povahy, aktivní procesní legitimace navrhovatele a formulace závěrečného

návrhu, resp. obecně splnění všech formálních náležitostí návrhu (§ 101b odst. 2 s. ř. s.). Další podmínkou pak je včasnost incidenčního návrhu (§ 101a odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

9. Územní plán se vydává na základě § 43 odst. 4 stavebního zákona formou opatření obecné povahy. ÚP Kolín byl vydán formou opatření obecné povahy ze dne 22. 3. 2010, č. j. ORR 13692/2010, sp. zn. ORR 71/10-13692/10-kli, a oznámen veřejnou vyhláškou, která byla vyvěšena na pevné i elektronické úřední desce odpůrce dne 30. 3. 2010 a sejmuta dne 14. 4. 2010. Veřejná vyhláška tak byla vyvěšena na úřední desce po předepsanou patnáctidenní lhůtu a napadené OOP tak nabylo účinnosti dne 14. 4. 2010. Napadený akt je tedy opatřením obecné povahy, které bylo řádně vydáno a je účinné. Tato podmínka řízení je tak splněna. Aktivně legitimovaným k podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je ve smyslu § 101a odst. 1 s. ř. s. ten, kdo tvrdí, že byl zkrácen na svých právech vydaným opatřením obecné povahy. Aktivní legitimace navrhovatele se tak zakládá pouhým tvrzením dotčení na jeho právech, konkrétně na právu vlastnickém.
10. K pochybnostem stavebníka o postupu soudu, který určil odpůrce jako nositele pasivní procesní legitimace v dané věci, soud uvádí, že v této otázce vycházel ze znění § 101a odst. 3 s. ř. s., vyloženého judikaturou Nejvyššího správního soudu a z obsahu návrhu. Navrhovatel v návrhu jednoznačně a nezaměnitelně označil opatření obecné povahy, proti kterému návrh směřuje, a rovněž uvedl, který orgán obce jej vydal. Tyto informace jsou zcela postačující k tomu, aby soud určil, kdo je v dané věci odpůrcem. V rozsudku ze dne 14. 11. 2013, č. j. 1 AOs 2/2013-135, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[b]ez ohledu na skutečnost, koho za odpůrce označí v návrhu navrhovatel, je tak správní soud povinen jednat jako s odpůrcem s tím, kdo napadené opatření obecné povahy vydal.“ V usnesení svého rozšířeného senátu ze dne 9. 12. 2014, č. j. Nad 224/2014–53, se Nejvyšší správní soud vyjádřil k rozdílu mezi řízeními podle § 65 a násl. s. ř. s. a § 101a a násl. s. ř. s. na straně jedné a řízeními podle § 79 a násl. s. ř. s. a § 82 a násl. s. ř. s. na straně druhé takto: „[v] první skupině řízení zpravidla budou rozhodná fakta o tom, která entita v rámci veřejné moci vydala rozhodnutí či opatření obecné povahy, patrná ze samotných těchto aktů, případně ze spisového materiálu doprovázejícího jejich vydání, a tak zpravidla nebude třeba, aby se žalobce o tom, která entita dotýčné akty vydala, ve svém návrhu podrobněji zmiňoval. Postačí proto zpravidla, pokud uvedený akt označí (§ 37 odst. 3 s. ř. s.), resp. jeho kopii připojí ke svému návrhu (§ 71 odst. 2 věta první s. ř. s.). Z aktu samotného či z dalších jej doprovázejících listin (výjimečně i z jiných skutečností, které zjistí) pak správní soud sám sezná, kdo napadený akt vydal, a kdo je tedy žalovaným“ (důraz přidal soud). S ohledem na zcela jednoznačný návrh nebyl dán žádný důvod navrhovatele vyzývat, neboť odpůrce byl bez jakýchkoli pochybností určitelný. Stavebník se pak mylí v tom, že soud v řízení o návrhu na přezkum opatření obecné povahy nemůže odpůrce určit za situace, kdy jej navrhovatel výslovně neurčil. Naopak je k tomu podle shora citované judikatury povinen.
11. Navrhovatel je dle záznamů v katastru nemovitostí vlastníkem pozemků zjevně dotčených napadeným OOP, konkrétně pozemků parc. č. X a parc. č. st. X, jež bezprostředně sousedí s dotčenými pozemky ve vlastnictví stavebníka, je proto tzv. mezujícím sousedem. Navrhovatel současně tvrdí, že napadeným OOP byl zkrácen na svých právech, konkrétně na právu vlastnickém, přičemž dotčení navrhovatele odpůrce ani nikterak nezpochybňuje. Navrhovatel tedy je k podání návrhu aktivně procesně legitimován. Splněna je též podmínka formulace závěrečného návrhu, neboť navrhovatel v návrhu jednoznačně vymezuje, čeho se domáhá. Návrh kromě petitu obsahuje i další náležitosti požadované § 101b odst. 2 s. ř. s.

12. Návrh je též včasný, neboť podle ustanovení § 101a odst. 1 věty druhé s. ř. s. platí, že pokud je navrhovatel podle zákona současně oprávněn ve věci, ve které bylo opatřením obecné povahy užito, podat ve správním soudnictví žalobu nebo jiný návrh, může navrhnout zrušení opatření obecné povahy jen společně s takovým návrhem. Lhůta k podání incidenčního návrhu je tak bez ohledu na obecnou jednoletou lhůtu počítanou od nabytí účinnosti napadeného opatření obecné povahy (srov. § 101b odst. 1 s. ř. s.) zachována, pokud je návrh na zrušení opatření obecné povahy podán ve lhůtě pro podání žaloby proti správnímu rozhodnutí, ve kterém bylo toto opatření obecné povahy užito. V případě „incidenční“ kontroly se lhůta podle § 101b odst. 1 s. ř. s. vůbec neužije (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2019, č. j. 8 As 63/2019–40). Soud ze správního spisu krajského úřadu ověřil, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 9. 5. 2019. Návrh byl doručen na elektronickou podatelnu soudu dne 5. 7. 2019, tedy v dvouměsíční lhůtě pro podání žaloby proti napadenému rozhodnutí.
13. Při posuzování přípustnosti návrhu na incidenční přezkum opatření obecné povahy je třeba zkoumat, zda napadená část opatření obecné povahy (zde změna č. 1 ÚP Kolín po úpravě) skutečně byla podkladem napadeného rozhodnutí, tj. zda správní orgány této části opatření obecné povahy užily při rozhodování v konkrétním případě. Musí proto existovat zřejmý obsahový vztah opatření obecné povahy, respektive jeho části k důvodům napadeného rozhodnutí. Nelze k přezkumu připustit ty části opatření obecné povahy, které jsou pro posouzení důvodnosti podané žaloby proti správnímu rozhodnutí nerozhodné. Soud ověřil, že napadené OOP bylo užito „ve věci“, neboť se na něj správní orgány obou stupňů odkazovaly při řešení otázky funkční plochy, v níž se nacházejí dotčené pozemky stavebníka z hlediska přípustnosti umístění stavby prvostupňovým rozhodnutím, potvrzeným napadeným rozhodnutím. Lze uzavřít, že návrh na zahájení řízení je přípustný.
14. Při rozhodování o návrhu na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je soud vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 s. ř. s.). Toto pravidlo soudního přezkumu opatření obecné povahy bylo zavedeno s účinností od 1. 1. 2012 zákonem č. 303/2011 Sb. Podle dřívější úpravy soud nebyl vázán právními důvody návrhu; mohl tak napadené opatření obecné povahy nebo jeho část zrušit i z jiných důvodů než z těch, které navrhovatel vytkl. Soud vždy aplikoval kompletní algoritmus (test) přezkumu, který byl pro tyto účely vymezen judikaturou Nejvyššího správního soudu (srov. rozsudek ze dne 27. 9. 2005, č. j. 1 Ao 1/2005–98). Těmito kroky algoritmu jsou: 1) přezkum pravomoci správního orgánu vydat opatření obecné povahy; 2) přezkum otázky, zda správní orgán při vydávání opatření obecné povahy nepřekročil meze zákonem vymezené působnosti; 3) přezkum otázky, zda opatření obecné povahy bylo vydáno zákonem stanoveným procesním postupem; 4) přezkum obsahu opatření obecné povahy z hlediska rozporu se zákonem, v tomto kroku ve smyslu souladu s hmotným právem; 5) přezkum obsahu napadeného opatření obecné povahy z hlediska jeho proporcionality, tedy konkrétně, zda napadené opatření obecné povahy vůbec umožňuje dosáhnout sledovaný cíl, zda opatření obecné povahy a sledovaný cíl spolu logicky souvisejí a zda cíle nelze lépe dosáhnout jiným prostředkem, jakož i zda opatření obecné povahy omezuje své adresáty co nejméně; v neposlední řadě soud také zkoumá, zda je následek napadeného opatření obecné povahy úměrný sledovanému cíli. Nově formulovaným ustanovením § 101d odst. 1 s. ř. s. však dochází k omezení rozsahu přezkumu opatření obecné povahy. Soud tedy při přezkumu opatření obecné povahy algoritmus (test) přezkumu v celém rozsahu aplikuje pouze za předpokladu, že navrhovatel všechny jeho kroky zahrne do návrhových bodů (§ 101b odst.

2 s. ř. s., srov. k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 8. 2015, č. j. 2 As 195/2014-47, bod 15). Při věcném posouzení návrhu soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy (§ 101b odst. 3 s. ř. s.).

15. Soud návrh věcně projednal a rozhodl o něm bez jednání v souladu s § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s.

Skutková zjištění učiněná ze správního spisu

16. Z napadeného OOP a z průběhu řízení jemu předcházejícího soud zjistil, že zastupitelstvo odpůrce na svém zasedání dne 26. 3. 2007 usnesením č. 37 schválilo pořízení změny č. 4 ÚP Kolín. Následně orgán územního plánování oznámil dle § 47 odst. 2 stavebního zákona veřejnou vyhláškou, vyvěšenou dne 14. 4. 2008 na pevné i elektronické úřední desce odpůrce, termín veřejného projednání návrhu zadání změny č. 4 ÚP Kolín. Dotčeným orgánům, krajskému úřadu a sousedním obcím bylo veřejné projednání oznámeno jednotlivě. Návrh zadání změny č. 4 ÚP Kolín se netýkal dotčených pozemků, což lze jednoznačně dovodit jednak ze stanoviska Krajské hygienické stanice Středočeského kraje (dále jen „KHS“) ze dne 7. 4. 2008, zn. 1432/215/517/08/KO, jednak z koordinovaného stanoviska krajského úřadu ze dne 5. 5. 2008, č. j. 53215/2008/KUSK/OŽP/La. Dotčené pozemky se podle posledního znění ÚP Kolín (ve znění změn č. 1, 2 a 3), schváleného usnesením zastupitelstva odpůrce č. 369 ze dne 23. 11. 2009 (s účinností ode dne 16. 12. 2009), nacházely v ploše občanského vybavení – oblužná sféra (OV1). Na zasedání konaném dne 15. 9. 2008 schválilo zastupitelstvo odpůrce usnesením č. 204 zadání změny č. 4 ÚP Kolín se zapracovanými podněty, které byly uplatněny v průběhu jeho veřejného projednávání. Uplatněné podněty se netýkaly dotčených pozemků. Upravený návrh změny č. 4 ÚP Kolín byl s dotčenými orgány, krajským úřadem a sousedními obcemi projednán na společném jednání dle § 50 odst. 2 stavebního zákona dne 28. 4. 2009. Z přípisu orgánu územního plánování krajskému úřadu plyne, že po vydání konsolidovaného ÚP Kolín ve znění změn č. 1, 2 a 3 se původní změna č. 4 stala změnou č. 1 ÚP Kolín z roku 2009.
17. Krajský úřad posoudil podle § 51 stavebního zákona upravený návrh změny č. 1 ÚP Kolín a vyslovil, že neshledal žádné rozpory a že je možné jej projednat ve smyslu § 52 až 54 stavebního zákona. Následně orgán územního plánování oznámil dle § 52 odst. 1 stavebního zákona veřejnou vyhláškou, vyvěšenou dne 18. 1. 2010 na pevné i elektronické úřední desce odpůrce, zahájení řízení o návrhu změny č. 1 ÚP Kolín a jeho veřejné projednání. Veřejné projednání se konalo dne 3. 3. 2010. Ze zápisu z 23. zasedání zastupitelstva odpůrce konaného dne 22. 3. 2010 vyplývá, že usnesením č. 415 byly změny č. 1 ÚP Kolín po úpravě vydány formou opatření obecné povahy tvořící nedílnou součást usnesení. Oznámení o vydání ÚP Kolín po úpravě ve znění změny č. 1 bylo doručeno a zveřejněno dle § 165 odst. 2 stavebního zákona.

Posouzení návrhových bodů

18. Opatření obecné povahy lze v řízení o návrhu dle § 101a a násl. s. ř. s. zrušit pouze za současného splnění dvou podmínek, a sice že soud shledá v rozsahu návrhových bodů opatření obecné povahy nezákonným nebo řízení, které předcházelo jeho vydání, za stížené vadou, která mohla mít vliv na zákonnost opatření obecné povahy, a současně že v důsledku zjištěné nezákonnosti či procesní vady byl navrhovatel zkrácen na svých hmotných právech, a to buď přímo, nebo prostřednictvím porušení práv procesních

(aktivní věcná legitimace navrhovatele, k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 12. 2010, č. j. 1 As 61/2010-98, zejména bod 26). Následkem nedostatku aktivní věcné legitimace je vždy zamítnutí návrhu (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 2. 2006, č. j. 1 Afs 40/2005-62, publikovaný pod č. 1477/2008 Sb. NSS, či ze dne 11. 3. 2008, č. j. 8 As 46/2007-98; speciálně ve vztahu k řízení o návrhu na zrušení opatření obecné povahy srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 1. 2010, č. j. 1 Ao 3/2009-82, ze dne 5. 12. 2007, č. j. 3 Ao 4/2007-83, ze dne 11. 6. 2009, č. j. 3 Ao 2/2009-93, ze dne 29. 4. 2008, č. j. 4 Ao 1/2008-39, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 4 Ao 3/2007-22, a v neposlední řadě i usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 1 Ao 2/2010-116, publikované pod č. 2215/2011 Sb. NSS).

19. Posláním soudního řízení správního je ochrana subjektivních veřejných práv fyzických a právnických osob (§ 2 s. ř. s.), což lze dovodit rovněž z konstrukce § 101a odst. 1 s. ř. s., která se následně promítá do aktivní věcné legitimace. Návrhu lze vyhovět a opatření obecné povahy nebo jeho část zrušit jen tehdy, pokud je možné učinit závěr, že navrhovatel byl tímto opatřením obecné povahy zkrácen na svých právech. Ve správním soudnictví nemohou soukromé osoby podávat žaloby ve veřejném zájmu, popř. domáhat se soudní ochrany práv třetích osob. Účelem řízení o návrhu není odstranit objektivně nezákonné opatření obecné povahy, nýbrž poskytnout ochranu subjektivním právům navrhovatele, do nichž bylo nezákonným opatřením obecné povahy zasazeno. V případě, kdy je návrh na zrušení opatření obecné povahy podáván společně s žalobou proti rozhodnutí podle § 65 s. ř. s., musí být splněna podmínka spočívající v užití napadené části opatření obecné povahy „ve věci“, tedy při vydávání rozhodnutí, proti němuž směřuje současně podaná žaloba (k jejímu splnění srov. výše).
20. V nyní posuzované věci je mezi stranami sporné, zda dotčené pozemky byly v rámci řízení o změně č. 1 ÚP Kolín do této změny zahrnuty a zda napadeným OOP došlo ke změně jejich funkčního využití z plochy občanského vybavení – obslužná sféra (OV1) na plochu středněpodlažního bydlení městského typu (B6). V této souvislosti soud předesílá a současně dává navrhovateli za pravdu v tom, že již ve svém rozsudku ze dne 11. 5. 2017, č. j. 48 A 42/2015-128, kterým bylo původní územní rozhodnutí zrušeno, dovodil, že pro posouzení otázky, zda funkční využití dotčených pozemků bylo řádně změněno na plochu B6, je rozhodující posoudit obsah změny č. 1 ÚP Kolín po úpravě. Pouze za předpokladu, že lze bez jakýchkoli pochybností konstatovat, že ze změny č. 1 ÚP Kolín po úpravě změna funkčního využití dotčených pozemků vyplývá, je možné konstatovat, že skutečně proběhla a funkční využití dotčených pozemků bylo změněno. Touto otázkou se však soud v dané věci již nezabýval, neboť shledal jiné závažné důvody pro zrušení původního územního rozhodnutí, a provádění dokazování k vyřešení uvedené otázky proto považoval za nehospodárné.
21. Soud při posouzení nyní projednávané věci vyšel z následující právní úpravy: Podle § 43 odst. 1 stavebního zákona územní plán stanoví základní koncepci rozvoje území obce, ochrany jeho hodnot, jeho plošného a prostorového uspořádání (dále jen „urbanistická koncepce“), uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury; vymezí zastavěné území, plochy a koridory, zejména zastavitelné plochy a plochy vymezené ke změně stávající zástavby, k obnově nebo opětovnému využití znehodnoceného území (dále jen „plocha přestavby“), pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy a stanoví podmínky pro využití těchto ploch a koridorů.
22. Podle § 13 odst. 1 vyhlášky č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně

plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti, ve znění do 31. 12. 2012 (dále jen „vyhláška o územně plánovací dokumentaci“) územní plán obsahuje textovou a grafickou část. Obsah územního plánu, včetně jeho odůvodnění, je stanoven v příloze č. 7.

23. Podle části I odst. 1 písm. c) přílohy č. 7 k vyhlášce o územně plánovací dokumentaci textová část územního plánu obsahuje urbanistickou koncepci, včetně urbanistické kompozice, vymezení ploch s rozdílným způsobem využití, zastavitelných ploch, ploch přestavby a systému sídelní zeleně.
24. Podle části I odst. 3 přílohy č. 7 k vyhlášce o územně plánovací dokumentaci grafická část územního plánu obsahuje
 - a) výkres základního členění území obsahující vyznačení hranic řešeného území, zastavěného území, zastavitelných ploch, ploch přestavby, ploch a koridorů územních rezerv a ploch a koridorů, ve kterých bude uloženo prověření změn jejich využití územní studií nebo ve kterých budou podmínky pro jejich využití stanoveny regulačním plánem,
 - b) hlavní výkres obsahující urbanistickou koncepci, zejména vymezení ploch s rozdílným využitím, dále koncepci uspořádání krajiny včetně ploch s navrženou změnou využití, koncepci veřejné infrastruktury, včetně vymezení ploch a koridorů pro dopravní a technickou infrastrukturu, vymezení zastavěného území, zastavitelných ploch a ploch přestavby, ploch a koridorů pro veřejně prospěšné stavby, pro veřejně prospěšná opatření a pro územní rezervy; v případě potřeby lze urbanistickou koncepci, koncepci uspořádání krajiny a koncepci veřejné infrastruktury zpracovat v samostatných výkresech,
 - c) výkres veřejně prospěšných staveb, opatření a asanací,
 - d) dle potřeby výkres pořadí změn v území (etapizace).
25. Podle části II odst. 2 přílohy č. 7 k vyhlášce o územně plánovací dokumentaci grafická část odůvodnění územního plánu obsahuje zejména
 - a) koordinační výkres,
 - b) výkres širších vztahů, dokumentující vazby na území sousedních obcí, popřípadě krajů a států,
 - c) výkres předpokládaných záborů půdního fondu.
26. Pro posouzení sporné otázky je podstatné, zda v napadeném OOP (v jeho textové části, v části odůvodnění a v grafické části) je změna funkčního využití plochy dotčených pozemků obsažena, případně pokud by byla obsažena pouze v některém z uvedených dokumentů, jaký to má dopad z hlediska vzájemné souladnosti obsahu uvedených dokumentů, které ve svém souhrnu tvoří jeden celek, tj. napadené opatření obecné povahy. I na opatření obecné povahy je třeba vztahovat obecný požadavek srozumitelnosti správního aktu, jehož aspektem je i soulad výrokové části s odůvodněním, k čemuž v případě opatření obecné povahy typu územního plánu přistupuje též soulad textové části s grafickou částí opatření obecné povahy. K této otázce se vyjádřil Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 8. 1. 2010, č. j. 2 Ao 1/2009-74, v němž uvedl, že „[t]extová a grafická část územně plánovací dokumentace (příloha č. II vyhlášky č. 135/2001 Sb.) musí být ve vzájemném souladu. Rozpor mezi těmito částmi územně plánovací dokumentace zakládá nejistotu pro další rozvoj území a je důvodem pro zrušení územního plánu, jehož se dotýká, nebo jeho části.“ Na věci nic nemění, že se tak stalo ještě ve vztahu k vyhlášce č. 135/2001 Sb., neboť požadavek na vzájemný

soulad všech částí opatření obecné povahy je obecně platný.

27. Z normativního textu napadeného OOP, konkrétně z části 1. B soud zjistil, že jediná plocha přestavby na funkční plochu hromadné městské bydlení středněpodlažní (B6) je vyznačena ve výkresu základního členění pod označením P7. Z tohoto výkresu, který je součástí napadeného OOP, vyplývá, že plocha přestavby P7 je situována zcela mimo lokalitu, v níž se nacházejí dotčené pozemky, a že tyto pozemky nejsou žádnou změnou přestavby dotčeny. Soud dále zjistil, že dotčené pozemky jsou barvou, odpovídající funkční ploše B6, vyznačeny v hlavním výkresu a koordinačním výkresu. Podle shora citované právní úpravy však plochy přestavby musejí být obsaženy jak ve výkresu základního členění, tak v hlavním výkresu. Koordinační výkres nadto netvoří součást napadeného OOP (srov. část 3 závazné části). Ani z části napadeného OOP, jež se týká rozhodnutí o námitkách uplatněných k návrhu změny č. 1 ÚP Kolín po úpravě (část 7 odůvodnění), nelze dospět k závěru, že by nějaká připomínka ohledně dotčených pozemků, resp. změny jejich funkčního využití, byla vznesena, ať již jejich vlastníkem či jinými osobami. Soud tedy činí dílčí závěr, že ze samotného textu napadeného OOP nevyplývá, že by se jakkoli dotýkalo dotčených pozemků, natož aby měnilo funkční plochu, v níž se do té doby nacházely.
28. Z části 3.9 písm. c) textové části odůvodnění, nadepsané „*Požadavky pořizovatele po společném jednání*“ vyplývá, že pořizovatel požadoval změnit podmínky pro využití území vymezeného pozemkem parc. č. X na rohu ulic Z. – T. z obslužné funkce na středněpodlažní bydlení. U tohoto požadavku je uveden text: „*podmínky byly změněny*“. Není však zřejmé, kdy a jakým procesním postupem. Z nadpisu lze usoudit, že se tak stalo po společném jednání dne 28. 4. 2009. V návaznosti na toto zjištění soud uložil odpůrci, aby doplnil správní spis o návrh ÚP Kolín po úpravě – změna č. 1, který byl vystaven k veřejnému nahlédnutí na základě veřejné vyhlášky ze dne 18. 1. 2010, č. j. ORR 3083/2010, sp. zn. ORR 71/2010-3083/2010-kli. Odpůrce soudu sdělil, že tištěná dokumentace návrhu ÚP Kolín po úpravě - změna č. 1, který byl vystaven k veřejnému nahlédnutí, byla použita jako jeden z konečných výtisků, a tudíž jím odpůrce nedisponuje. Jediný dokument, který odpůrce soudu do správního spisu doplnil, je elektronická podoba hlavního výkresu, datum zpracování 01/2010, který byl vystaven k veřejnému nahlédnutí. Z tohoto výkresu soud zjistil, že dotčené pozemky jsou v něm vyznačeny barvou, odpovídající funkční ploše B6, tak jako v hlavním výkresu schválené změny ÚP Kolín. Současně však soud dodává, že nebylo nijak doloženo, že tato verze hlavního výkresu byla vystavena na elektronické úřední desce k nahlédnutí veřejnosti.
29. Ani po výzvě odpůrci k doplnění správního spisu z něj tak nelze vysledovat, zda předmětný požadavek pořizovatele na změnu byl promítnut do textové a grafické části změny č. 1 ÚP Kolín, která byla veřejně projednána. Časové vymezení „po společném jednání“ může znamenat jakýkoli časový okamžik až do vydání napadeného OOP a nijak z něj nelze usoudit, zda, kdy a do které části návrhu změny č. 1 ÚP Kolín se tento požadavek promítl. Odpůrce ani ve svém vyjádření, ani k výzvě soudu blíže tento okamžik nespecifikoval ani neodkázal na konkrétní součást spisu, z níž by taková okolnost plynula. I kdyby soud vyšel z toho, že odpůrcem dodatečně do spisu dodaný hlavní výkres byl skutečně vystaven k veřejnému projednání, při absenci informací o tom, které všechny části návrhu změny č. 1 ÚP Kolín byly veřejnosti zpřístupněny, resp. vystaveny a co v nich ve vztahu k dotčeným pozemkům bylo obsaženo, by nemohl uzavřít, že předmětné změny návrh skutečně obsahoval. Pro takový závěr by soud musel disponovat rovněž

textovou částí návrhu, aby bylo patrné, že navrhované změny byly jak v textové, tak grafické části ve vzájemném souladu a byly pro veřejnost srozumitelné.

30. Z právní úpravy pořizování návrhu územního plánu a řízení o jeho veřejném projednání s dotčenými orgány, sousedními obcemi a veřejností lze dovodit, že obec, pro jejíž území se územní plán pořizuje, se nevyjadřuje v procesu jeho pořizování a vydávání, nýbrž v uvedeném procesu rozhoduje. Zastupitelstvo obce schvaluje zadání územního plánu (srov. § 47 odst. 5 stavebního zákona). Dále schvaluje pokyny pro zpracování návrhu územního plánu [srov. § 6 odst. 5 písm. b) stavebního zákona]. Obec se dle § 50 odst. 2 stavebního zákona zúčastňuje společného jednání o návrhu územního plánu společně s dotčenými orgány, krajským úřadem a sousedními obcemi. O upraveném a posouzeném návrhu územního plánu se koná následně veřejné projednání. Je-li na základě projednání nutné návrh územního plánu přepracovat, zpracuje pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem pokyny pro zpracování návrhu územního plánu a předloží je ke schválení zastupitelstvu obce, pro kterou je územní plán pořizován (srov. § 53 odst. 3 stavebního zákona). V případě dotčených pozemků však až na shora uvedenou zmínku v textové části odůvodnění nelze žádné hmatatelné stopy dohledat. Ze stanoviska KHS ze dne 4. 3. 2010, zn. 2587-2.5/2010/KO, uplatněného již po společném projednání (i po veřejném projednání dne 3. 3. 2010) soud zjistil, že dotčené pozemky v něm vůbec nejsou zmíněny. KHS přitom podrobně popsala jednotlivě všechny navržené požadavky, protože je velmi nepravděpodobné, že by právě dotčené pozemky nezmínila, pokud by byly v uveřejněných podkladových materiálech obsaženy. Je přitom rovněž třeba přihlížet i k tomu, že pokud by k tvrzené změně funkčního využití plochy u dotčených pozemků mělo dojít, byly by zájmy ochrany veřejného zdraví dotčeny, a to konkrétně v oblasti ochrany před nepříznivými účinky hluku.
31. Změna funkční plochy z OV1 na jakoukoli plochu bydlení, tedy i na B6, by totiž mohla být spojena s jinými hodnotami hygienických limitů v chráněném venkovním prostoru staveb a potenciálně i v chráněném vnitřním prostoru staveb (srov. část A přílohy č. 2 a část A přílohy č. 3 tehdy účinného nařízení vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací). Bylo by tedy vzhledem k takto pečlivému přístupu KHS možné důvodně očekávat, že by se plocha dotčených pozemků v jejím stanovisku objevila. Za situace, kdy se v něm předmětná změna neobjevila, je, vzhledem k tomu, že stanovisko bylo uplatněno až po veřejném projednání, zjevné, že přinejmenším KHS nebylo o provedené změně nic známo. Ani z jiného dokumentu ve správním spisu nevyplývá, že by orgán územního plánování jako pořizovatel požadavek na změnu funkčního využití plochy u dotčených pozemků vznesl. Je tedy třeba přisvědčit navrhovateli, že ze všech zjištěných skutečností a průběhu řízení nelze dospět k závěru, že by změna funkčního využití plochy dotčených pozemků byla předmětem řízení, že by se k ní vyjádřily též dotčené orgány a krajský úřad a že by byla předmětem veřejného projednání. Tento závěr je podpořen i tím, že bez ohledu na závažné pochybnosti o samotném zveřejnění a projednání předmětné změny, tato není promítnuta do závazné části opatření obecné povahy a není obsažena ani ve výkresu základního členění jako plocha přestavby. Její zakreslení do hlavního výkresu či koordinačního výkresu, který však součástí napadeného OOP netvoří (je součástí odůvodnění), nemůže vést ani k závěru, že změna funkčního využití plochy provedena byla, a tím méně přesvědčit soud, že se tak stalo ve stavebním zákonem předpokládaném řízení.
32. Soud si rovněž nemohl nepovšimnout, že tvrzený požadavek pořizovatele po společném

jednání se týkal pouze pozemku parc. č. X a nikoli též pozemku parc. č. st. X. Ve vztahu k této stavební parcele je tedy již zcela vyloučeno uvažovat o jakémkoli dotčení změnou č. 1 ÚP Kolín. Soud proto dospěl k závěru, že není pochyb o tom, že pozemek parc. č. st. X vůbec nebyl předmětem řízení o změně č. 1 ÚP Kolín, a o tom, že by jím byl pozemek parc. č. X panují natolik závažné pochybnosti, že ani tento závěr nelze aprobovat. Naopak všechny podklady směřují k jedinému možnému závěru, a to, že ani tento druhý pozemek předmětem změny nebyl a z tohoto důvodu nebyl zahrnut do závazné části napadeného OOP ani do výkresu základního členění území jako plocha přestavby. Textová a grafická část (pokud jde o hlavní výkres) územně plánovací dokumentace se tím dostávají do vzájemného nesouladu, který zakládá nejistotu z hlediska dalšího rozvoje území a je důvodem pro zrušení napadeného OOP v části dotčených pozemků v textové i grafické části pro nesrozumitelnost.

Závěr a náklady řízení

33. S ohledem na výše uvedené tedy lze uzavřít, že návrh je důvodný a soud mu proto plně vyhověl tím, že zrušil napadené OOP v části týkající se dotčených pozemků. Učinil tak s ohledem na závěr, že tato část napadeného OOP je nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost napadeného OOP [§ 101b odst. 4 za přiměřeného použití § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], a současně proto, že skutkový stav, který vzal odpůrce za základ napadeného OOP v textové části odůvodnění a v grafické části, pokud jde o hlavní výkres, nemá oporu ve spisu [§ 101b odst. 4 za přiměřeného použití § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.].
34. Jako *obiter dictum* povinného odůvodnění soud dodává, že po právní moci tohoto rozsudku budou dotčené pozemky v té funkční ploše, v jaké se nacházely podle posledního znění ÚP Kolín před změnou provedenou napadeným OOP (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 10. 2011, č. j. 2 Ao 6/2011-210)
35. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Odpůrce nebyl v řízení úspěšný a náhrada nákladů mu proto nenáleží. Osobám zúčastněným na řízení náhrada nákladů rovněž nenáleží, neboť jím soud neuložil plnění žádných povinností (srov. § 60 odst. 5 s. ř. s.) Navrhovatel byl v řízení plně procesně úspěšný a má proto právo na náhradu nákladů řízení. Soud tedy výrokem pod bodem II přiznal navrhovateli náhradu nákladů řízení účelně vynaložených na uplatnění práv u soudu. Ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 5 000 Kč a nákladech souvisejících se zastoupením navrhovatele advokátem. Tyto náklady jsou tvořeny odměnou za zastupování za dva úkony právní služby (za převzetí věci a přípravu zastoupení a sepsání návrhu), u nichž sazba odměny činí dle advokátního tarifu 3 100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], tj. 6 200 Kč. Náklady zastoupení dále tvoří náhrada hotových výdajů za dva úkony právní služby po 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), tj. celkem 6 800 Kč. Zástupce navrhovatele je plátcem daně z přidané hodnoty, k nákladům řízení tak patří i náhrada za daň z přidané hodnoty z předchozích částek v sazbě 21 %, tedy ve výši 1 428 Kč. Celková výše nákladů, které navrhovateli v tomto soudním řízení vznikly, činí 13 228 Kč (5 000 + 8 228). Soud proto uložil odpůrci povinnost zaplatit navrhovateli náhradu nákladů řízení v celkové výši 13 228 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.), k rukám zástupce navrhovatele Mgr. Pavla Černohouse (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 31. srpna 2020

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu